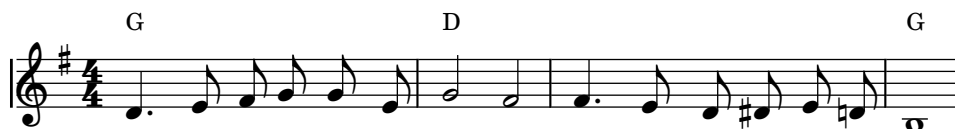

Gdy się wiara moja chwieje

110

1. Gdy się wia-ra mo - ja chwie-je, błą - dząc w gę-stej ży - cia mgłę,
2. Gdy zmę-czo-ny ży - cia zno-jem, dzień wiecz-no-ścią zda-je się,
3. Gdy po-ku-sy zwar-tym ko - łem ze - wsząd o - ta - cza - ją mnie,
4. Kie - dy sta-nę nad Jor - da - nem, pa - trząc w je-go ciem-ną toń,

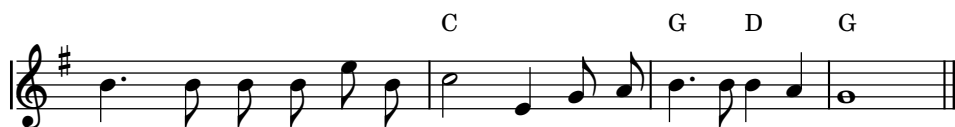

1. wzno-szę wzrok swój na Je - zu - sa, szep-cząc „Pa-nie pro - wadź mnie.”
2. znów spo - glą - dam na Je - zu - sa, On po - si - li, wzmoc - ni mnie.
3. gdym już pra - wie zbo-czył z dro-gi, Je - zus z gó-ry po - moc śle.
4. tam, nad brze-giem bę-dzie Je - zus, a - by po-dać mi swą dłoń.

Refren

„Nie bój się, Jam za-wsze z to - bą.” Głos Je - zu-sa wier-nie brzmi.

„Nie patrz na wzbu-rzo-ne fa - le, weź mą dłoń i u - faj Mi.”

I rzekł Pan do Pawła w nocnym widzeniu:
Nie bój się, lecz mów i nie milcz, Bo Ja jestem z tobą
i nikt się nie targnie na ciebie, aby ci uczynić coś złego;
mam bowiem wiele ludu w tym mieście.

Dzieje Ap. 18:9-10